

Додаток 6. Інформаційне повідомлення № 1

«Про утворення разової ради»

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ №1

ПРО УТВОРЕННЯ РАЗОВОЇ РАДИ _____

подається вперше

1. ЗДОБУВАЧ		
1.1.	П.І.Б. здобувача ступеня доктора філософії	Карабуш Оксана Сергіївна
1.2.	Назва освітньо-наукової програми, яку завершив здобувач у ЗНУ	081 Право
1.3.	Відомості про акредитацію ОНП	Акредитація освітньої програми (Національне агентство), Сертифікат № 2359, діє до 01.07.2027.
1.4.	ОНП реалізовується у співпраці з іншим ЗВО/НУ	Ні
2. ДИСЕРТАЦІЯ		
2.1.	Тема дисертації	Правові основи формування національної системи стратегічних комунікацій в Україні
2.2.	Анотація дисертації (укр.)	Карабуш О.С. Правові основи формування національної системи стратегічних комунікацій в Україні. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису. Дисертація на здобуття освітньо-наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право». – Запорізький національний університет, Запоріжжя, 2025. Дисертацію присвячено комплексному дослідженню формування національної системи стратегічних комунікацій в Україні. Визначено правові передумови легітимації стратегічних комунікацій в рамках нових реалій зміни світопорядку і переосмислення ролі та дієвості права як регулятора суспільних відносин. Здійснений аналіз рефлексії поняття стратегічних комунікацій у чинних нормативно-правових актах уможливив висувати недостатній рівень його правової визначеності. Сформульовано потребу у чіткому аналізі складових суспільних відносин у сфері страткому, з їхнім наступним чітким описом. На підставі викладеного формується гіпотеза про існування самостійного виду суспільних відносин – <i>суспільні відносини у сфері стратегічних комунікацій</i>. Узагальнюється, що одним із механізмів розв'язання порушених у дисертаційній роботі питань, є ухвалення відповідного нормативно-правового акта, найбільш імовірно у вигляді акта стратегічної правотворчості. Для цього є всі правові підстави: 1) існування окремого кола суспільних відносин; 2) наявність значної кількості взаємопов'язаних компонентів; 3) кореляція та синхронізація функціонування усіх компонентів, залежність результату від успішного функціонування кожного елемента системи страткому. Констатовано, що адміністративно-правове регулювання

		суспільних відносин у сфері стратегічних комунікацій сприятиме ефективному функціонуванню зазначеної системи, а це впливатиме на прогнозований, запланований стратегічний розвиток нашої суверенної держави. З'ясовано зміст поняття стратегічних комунікацій, виокремлено основні суттєво важливі для ефективного правового регулювання їх характеристики: 1) будуються і ґрунтуються передусім на стратегії розвитку державу і секторальних стратегіях державної політики; 2) утворюють специфічне <i>стратегічне середовище</i>, а в ньому новий вид суспільних відносин, в якому формуються, творяться і реалізуються всі рівні публічного управління – <i>суспільні відносини у сфері стратегічних комунікацій</i>; 3) спрямовані на досягнення стратегічного результату через використання специфічного стратегічного інструментарію: стратегічний вплив, стратегічна політика, стратегічний курс держави, стратегічне планування, прогнозування, передбачення; 4) необхідність забезпечення актами стратегічної правотворчості, які мають бути органічно пов'язані між собою спільною стратегічною метою; 5) зумовлюють правове регулювання взаємодії та координації компетентних суб'єктів страткому; 6) знаходять зовнішнє вираження через правові й організаційні форм здійснення; 7) виступають системним інструментарієм досягнення національної самоідентичності; 8) чітко ідентифікують та формують алгоритми управління континуумом суперництва і стратегічного протиборства; 9) становлять за своїм змістом ефективну політику утвердження державності; 10) формують для реалізації у практичній площині цілісний вимір системної стратегії розвитку держави. Сформульовано авторське визначення поняття стратегічні комунікації – індоктринація стратегічними архітекторами у свідомість національних і зарубіжних суб'єктів українських національних цінностей, стратегічних інтересів, стратегічних цілей на всіх рівнях стратегічного управління через цілеспрямовану, врегульовану нормами права узгоджену синхронізацію діяльності всіх компетентних суб'єктів страткому із відповідним системним супроводженням та реалізацією в рамках національної стратегії. Сформовано типологічну модель наукових підходів до формування поняття стратегічних комунікацій як правової категорії, зокрема виділено такі: 1) комунікаційний; 2) інформаційно-інтеракціоністський; 3) діяльнісний; 4) процесний; 5) політико-управлінський; 6) безпековий; 7) інструменталістський. Виділено ключові ознаки, які характеризують визначення по кожному із визначених нами підходів. Сформульовано правовий вимір формування національної системи страткому через рефлексії описаних процесів у Щорічних Посланнях Президента України. Відзначено, що в Україні досі тривають дискусії щодо «<i>необхідності формування національної системи стратегічних комунікацій</i>» – її окремих елементів, їхнього співвідношення тощо. Натомість втрачено цінний час, суттєві можливості для впровадження цієї системи на національному рівні та формування її ефективної організаційно-функціональної структури. Це, зокрема, стало однією із суттєвих причин відсутності чітких критеріїв та науково обґрунтованих стратегічних прогнозів із визначенням беззаперечного факту невідворотності збройної агресії РФ проти України. Визначено стан правового регулювання національної системи стратегічних комунікацій через здійснення догматико-юридичного аналізу відповідних актів стратегічної правотворчості, а також логіко-семантичний аналіз наукових
--	--	--

		праць, присвячених проблемам правового регулювання суспільних відносин у сфері страткому. Стверджується про відсутність системного підходу щодо як впровадження цієї системи, так і формування ефективної системи її правового регулювання. Запропоновано розробити <i>Концепцію національної системи стратегічних комунікацій</i>, на підставі якої відповідно до видів складових суспільних відносин у сфері страткому, розробити: 1) Стратегію публічної дипломатії; 2) Стратегію інформаційної і кібербезпеки (вже розроблено); 3) Стратегію військових зв'язків (може бути включено окремим розділом у Стратегію воєнної безпеки України); 4) Стратегію інформаційно-психологічних операцій; 5) Стратегію просування цілей Української держави. Узагальнено етапи еволюції інституціоналізації національної системи стратегічних комунікацій в Україні через послідовний аналіз правової компетенції Національного координаційного центру кібербезпеки як робочого органу Ради національної безпеки і оборони України, Центру стратегічних комунікацій та інформаційної безпеки при Міністерстві культури та інформаційної політики України, Центру протидії дезінформації як робочого органу РНБОУ. Констатується необхідність зміни мети формування Національного координаційного центру кібербезпеки, яка в контексті утворення національної системи страткому може мати такий вигляд: підвищення рівня взаємодії та координації діяльності суб'єктів стратегічних комунікацій у сфері забезпечення кібербезпеки, сприяння у створенні умов для безпечного функціонування кіберпростору, його використання в інтересах особи, суспільства і держави на основі стратегічних національних інтересів у сфері кібербезпеки, аналізу наявних і потенційних кіберзагроз, цілей та завдань забезпечення кібербезпеки України. Стверджується необхідність чіткого дублювання повноважень між Центром страткому і ЦПД, встановлено, що завдання ЦПД дублюють аналогічні завдання, визначені в Стратегії інформаційної безпеки; наголошено на інституційній невідповідності: якщо НКЦБ і ЦПД визначені робочими органами РНБОУ, то центр страткому такого статусу як окремий суб'єкт правовідносин не має. Констатовано про відсутність на нинішньому етапі державотворення організаційних структур, до функціональних обов'язків яких входило б формування та реалізація державної політики стратегічних комунікацій, тобто констатуємо на підставі наукового дослідження про відсутність на сучасному етапі єдиної стійкої національної системи стратегічних комунікацій. Здійснене розрізнення стратегічних комунікацій від комунікаційної політики і комунікативних технологій уможливило сформулювати науково обґрунтовані висновки щодо війни проти України з позицій стратегічних комунікацій, а також подати практичні результати дослідження, в яких унаочнено корінні відмінності стратегічних комунікацій від комунікаційної політики: 1) стратегічні комунікації конструюють та змінюють соціальне середовище і соціальну реальність загалом; 2) їхня трансформація не лише впливає на індивідуальну й соціальну поведінку, а й визначає її; 3) стратегічні комунікації спираються на стратегію, виступають дієвим інструментом адаптації глобального смислоутворювального проєкту до сучасних реалій та трендів, правової реальності. Додатково акцентовано, що в актах стратегічної правотворчості, зокрема у Стратегії воєнної безпеки України, вказано: „стратегічні комунікації та інформаційна політика”, тобто ці два терміни подаються у вигляді окремих рядоположних словосполучень як різні поняття.
--	--	---

		Розкрито зміст правових аспектів формування національної системи стратегічних комунікацій, обґрунтовано необхідність виокремлення окремого виду державної політики – державна політика стратегічних комунікацій. Сформульовано відповідне поняття: <i>вектор державної політики стратегічних комунікацій</i> – напрям державної політики, який має чітко визначене коло суспільних відносин (суб'єкти, об'єкти, юридичні факти) і суттєво важливі системні характеристики свого опису, стратегічне спрямування та очікувані результати від його реалізації у чіткому зв'язку із національною стратегією та напрямками безпекової політики. Виділено причини, які заважають формуванню національної системи страткому. Визначено суб'єктів національної системи стратегічних комунікацій через послідовний аналіз правової компетенції: МО України, СБУ, ДПС України, ситуаційні центри, колишнє Міністерство інформаційної політики України, МЗС України, Офіс реформ КМУ, РНБОУ, ВРУ. Констатовано на важливості наявності у кожного суб'єкта НССК чітко визначеної адміністративно-правової компетенції в рамках або Положення про відповідний ЦООВ, або профільних концепцій, як це зроблено, в рамках МО України. Наголошено на необхідності визначення правового статусу Президента України у формуванні та реалізації державної політики стратегічних комунікацій, а також місця і ролі у формуванні національної системи стратегічних комунікацій. Окремо вказано на такий суб'єкт, як громадські організації, сформульовано відповідні їхні завдання у реалізації державної політики стратегічних комунікацій. Запропоновано модель національної системи стратегічних комунікацій, чому передував аналіз функціональної складової кожного суб'єкта, функціонального призначення системи, завдань національної системи страткому, принципів її формування і функціонування. Авторська модель <i>національної системи стратегічних комунікацій</i> має такий вигляд: 1) Національний центр стратегічних комунікацій України; 2) Урядовий центр стратегічних комунікацій; 3) центри страткому органів сектору безпеки і оборони; 4) центри страткому центральних органів виконавчої влади, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій; 5) резервні центри страткому; 6) недержавні центри страткому. Ефективне функціонування описаної моделі уможлиблюється через відповідний механізм правового регулювання, який має таку структуру: розроблення <i>Концепції національної системи стратегічних комунікацій</i> як акта стратегічної правотворчості, затвердженої указом президента і уведеного в дію відповідним рішенням РНБОУ. Вона має складатися із таких блоків, які передбачають визначення: призначення концепції, її місця в ієрархічній системі НПА, що регулюють суспільні відносини у сфері формування та реалізації державної політики страткому; 2) основних термінів та понять; 3) складових суспільних відносин у сфері страткому; 4) засад державної політики стратегічних комунікацій, і з-поміж них об'єктів страткому; 6) суб'єктного складу НССК із чітким розподілом повноважень згідно з предметною компетенцією кожного ЦОВВ; 7) методів стратегічних комунікацій відповідно до цілей реалізації державної політики страткому із урахуванням повноважень суб'єктів НССК; 8) прогностно-індикативних показників реалізації державної політики страткому, а окрім того: 9) опис інституційного ландшафту функціонування НССК; 10) формулювання мети, завдань, функцій, принципів та методів функціонування НССК. На підставі цієї Концепції необхідно: 1) внести відповідні зміни
--	--	---

		до Положень про конкретний ЦОВВ із фіксацією правової компетенції кожного суб'єкта НССК або 2) розробити концепції страткому конкретного суб'єкта відповідно до інтеграції його функціональних повноважень. За базову модель, з урахуванням визначених в нашій роботі недоліків, пропонується узяти Концепцію стратегічних комунікацій МО України та ЗС України. Запроваджена модель як національної системи страткому, так і її правового регулювання, утворить можливості для ефективнішої реалізації стратегічного потенціалу нашої держави.
2.3.	Ключові слова	державна політика, національна система стратегічних комунікацій, правове регулювання, правове регулювання, сильна держава, стратегічна політика, стратегічні комунікації, функції держави
2.4.	Посилання, за яким розміщено текст дисертації	http://phd.znu.edu.ua/page/PhD/2025/karabush/karabush_dis.pdf
2. ПУБЛІКАЦІЇ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ		
3.1. Публікація № 1 здобувача		
3.1.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
3.1.2.	Бібліографічний опис	Меленко О.С. Стратегічні комунікації: до визначення поняття. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: «Юриспруденція». 2023. № 64. С. 42–51.
3.1.3.	Рік публікації	2023
3.1.4.	Ключові слова	стратегічні комунікації, стратком, комунікаційні стратегії, поняття, дефініція, категорійно-понятійна система, правовий дискурс, правові основи, адміністративно-правове регулювання, державна політика
3.1.5.	DOI	10.32841/2307-1745.2023.64.9
3.1.6.	Посилання на публікацію	https://vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc64/9.pdf
3.1.7.	Публікація є одноосібною	Так
3.1.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
3.2. Публікація № 2 здобувача		
3.2.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
3.2.2.	Бібліографічний опис	Меленко О.С. Стратегічні комунікації і комунікативні стратегії: еволюція співвідношення. Юридичний науковий електронний журнал. 2023. № 2. С. 696–701.
3.2.3.	Рік публікації	2023
3.2.4.	Ключові слова	стратегічні комунікації, соціальна реальність, стратегічний наратив, стратегічний ландшафт, стратегічна правотворчість, правовідносини, право стратегічних комунікацій, правовий дискурс, правові основи, адміністративно-правове регулювання, державна політика
3.2.5.	DOI	10.32782/2524-0374/2023-2/168
3.2.6.	Посилання на публікацію	http://lsej.org.ua/2_2023/168.pdf

3.2.7.	Публікація є одноосібною	Так
3.2.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
3.3. Публікація № 3 здобувача		
3.3.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
3.3.2.	Бібліографічний опис	Меленко О.С. Стратегічні комунікації як правова категорія. Південноукраїнський правничий часопис. 2023. № 3. С. 85–95.
3.3.3.	Рік публікації	2023
3.3.4.	Ключові слова	стратегічні комунікації, правова категорія, правовідносини у сфері стратегічних комунікацій, стратегічний наратив, правовий дискурс, правові основи, адміністративно-правове регулювання, державна політика
3.3.5.	DOI	10.32850/sulj.2023.3.15
3.3.6.	Посилання на публікацію	http://sulj.oduvs.od.ua/archive/2023/3/15.pdf
3.3.7.	Публікація є одноосібною	Так
3.3.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
3.4. Публікація № 4 здобувача		
3.4.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
3.4.2.	Бібліографічний опис	Меленко О.С. Правовідносини у сфері стратегічних комунікацій: підходи до формування складових. Юридичний вісник. 2023. № 4. С. 202–211.
3.4.3.	Рік публікації	2023
3.4.4.	Ключові слова	стратегічні комунікації, правове регулювання, правові відносини, правовий дискурс, правові основи, адміністративно-правове регулювання, державна політика
3.4.5.	DOI	10.32782/yuv.v4.2023.26
3.4.6.	Посилання на публікацію	http://yurvisnyk.in.ua/v4_2023/26.pdf
3.4.7.	Публікація є одноосібною	Так
3.4.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
4. ЗАХИСТ		
4.1.	Посилання, за яким здійснюватиметься онлайн-трансляція захисту	https://www.youtube.com/channel/UCZSsGCpjUSdnOJ4fPeqzIVg/featured
5. РАЗОВА СПЕЦІАЛІЗОВАНА ВЧЕНА РАДА		
5.1.	Дата рішення Вченої ради про утворення разової ради	25.03.2025

5.2. Член № 1 разової ради		
5.2.1.	Роль у раді	Голова
5.2.2.	П. І. Б.	Коломоєць Тетяна Олександрівна
5.2.3.	Статус члена ради	Вітчизняний вчений
5.2.4.	Місце роботи (назва закладу, установи), назва фак-ту або іншого підрозділу, посада (за основним місцем роботи)	Запорізький національний університет (Декан юридичного факультету, Основне місце роботи)
5.2.5.	Науковий ступінь	Доктор наук
5.2.6.	Дата присудження наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії)	
5.2.7.	Шифр і назва спеціальності, з якої здобуто ступінь	12.00.07 Теорія управління; адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право
5.2.8.	ORCID	https://orcid.org/0000-0003-1101-8073
5.3. Публікація № 1 за тематикою дисертації члена № 1 разової ради		
5.3.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.3.2.	Бібліографічний опис	Коломоєць Т.О., Колпаков В.К., Титаренко М.В. Щодо необхідності формування національної системи стратегічних комунікацій в Україні. Право і суспільство. 2024. № 4. С. 639–647.
5.3.3.	Рік публікації	2024
5.3.4.	Ключові слова	стратегічні комунікації, державна безпека, національна система стратегічних комунікацій, функції системи стратегічних комунікацій, завдання системи стратегічних комунікацій, підготовка фахівців у сфері стратегічних комунікацій, правове регулювання стратегічних комунікацій безпекова функція, державні інтереси, правове регулювання державної безпеки, безпека інституційної системи
5.3.5.	DOI	10.32842/2078-3736/2024.4.90
5.3.6.	Посилання на публікацію	http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2024/4_2024/92.pdf
5.3.7.	Публікація є одноосібною	Ні
5.3.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.4. Публікація № 2 за тематикою дисертації члена № 1 разової ради		
5.4.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.4.2.	Бібліографічний опис	Коломоєць Т.О., Колпаков В.К., Титаренко М.В. Формування гібридного миру в контексті утвердження національної системи

		стратегічних комунікацій в Україні. Держава та регіони. Серія: Право. 2024. № 4(86). С. 186–193.
5.4.3.	Рік публікації	2024
5.4.4.	Ключові слова	національна система стратегічних комунікацій, стратегічні комунікації, гібридний мир, гібридна загроза, гібридна війна, безпекова функція, державні інтереси, правове регулювання державної безпеки, безпека інституційної системи, стратегічна політика
5.4.5.	DOI	10.32782/1813-338X-2024.4.29
5.4.6.	Посилання на публікацію	http://law.stateandregions.zp.ua/archive/4_2024/31.pdf
5.4.7.	Публікація є одноосібною	Ні
5.4.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.5. Публікація № 3 за тематикою дисертації члена № 1 разової ради		
5.5.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.5.2.	Бібліографічний опис	Коломоець Т.О., Колпаков В.К., Титаренко М.В. Сучасні завдання національної системи стратегічних комунікацій в Україні. Юридичний науковий електронний журнал. 2024. № 8. С. 617–621.
5.5.3.	Рік публікації	2024
5.5.4.	Ключові слова	національна система стратегічних комунікацій, стратегічні комунікації, завдання системи стратегічних комунікацій, державна безпека, правове регулювання стратегічних комунікацій, підготовка фахівців у сфері стратегічних комунікацій, безпекова функція, державні інтереси, правове регулювання державної безпеки, безпека інституційної системи, стратегічна політика
5.5.5.	DOI	10.32782/2524-0374/2024-8/146
5.5.6.	Посилання на публікацію	http://lsej.org.ua/8_2024/148.pdf
5.5.7.	Публікація є одноосібною	Ні
5.5.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.6. Член № 2 разової ради		
5.6.1.	Роль у раді	Рецензент
5.6.2.	П. І. Б.	Колпаков Валерій Костянтинівич
5.6.3.	Статус члена ради	Вітчизняний вчений
5.6.4.	Місце роботи (назва закладу, установи), назва фак-ту або іншого підрозділу, посада (за	Запорізький національний університет (Завідувач кафедри конституційного та адміністративного права, Основне місце роботи)

	основним місцем роботи)	
5.6.5.	Науковий ступінь	Доктор наук
5.6.6.	Дата присудження наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії)	
5.6.7.	Шифр і назва спеціальності, з якої здобуто ступінь	12.00.07 Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право
5.6.8.	ORCID	https://orcid.org/0000-0002-8580-3261
5.7. Публікація № 1 за тематикою дисертації члена № 2 разової ради		
5.7.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.7.2.	Бібліографічний опис	Коломоєць Т.О., Колпаков В.К., Титаренко М.В. Щодо необхідності формування національної системи стратегічних комунікацій в Україні. Право і суспільство. 2024. № 4. С. 639–647.
5.7.3.	Рік публікації	2024
5.7.4.	Ключові слова	стратегічні комунікації, державна безпека, національна система стратегічних комунікацій, функції системи стратегічних комунікацій, завдання системи стратегічних комунікацій, підготовка фахівців у сфері стратегічних комунікацій, правове регулювання стратегічних комунікацій безпекова функція, державні інтереси, правове регулювання державної безпеки, безпека інституційної системи
5.7.5.	DOI	10.32842/2078-3736/2024.4.90
5.7.6.	Посилання на публікацію	http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2024/4_2024/92.pdf
5.7.7.	Публікація є одноосібною	Ні
5.7.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.8. Публікація № 2 за тематикою дисертації члена № 2 разової ради		
5.8.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.8.2.	Бібліографічний опис	Коломоєць Т.О., Колпаков В.К., Титаренко М.В. Формування гібридного миру в контексті утвердження національної системи стратегічних комунікацій в Україні. Держава та регіони. Серія: Право. 2024. № 4(86). С. 186–193.
5.8.3.	Рік публікації	2024
5.8.4.	Ключові слова	національна система стратегічних комунікацій, стратегічні комунікації, гібридний мир, гібридна загроза, гібридна війна, безпекова функція, державні інтереси, правове регулювання державної безпеки, безпека інституційної системи, стратегічна політика
5.8.5.	DOI	10.32782/1813-338X-2024.4.29

5.8.6.	Посилання на публікацію	http://law.stateandregions.zp.ua/archive/4_2024/31.pdf
5.8.7.	Публікація є одноосібною	Ні
5.8.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.9. Публікація № 3 за тематикою дисертації члена № 2 разової ради		
5.9.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.9.2.	Бібліографічний опис	Коломоець Т.О., Колпаков В.К., Титаренко М.В. Сучасні завдання національної системи стратегічних комунікацій в Україні. Юридичний науковий електронний журнал. 2024. № 8. С. 617–621.
5.9.3.	Рік публікації	2024
5.9.4.	Ключові слова	національна система стратегічних комунікацій, стратегічні комунікації, завдання системи стратегічних комунікацій, державна безпека, правове регулювання стратегічних комунікацій, підготовка фахівців у сфері стратегічних комунікацій, безпекова функція, державні інтереси, правове регулювання державної безпеки, безпека інституційної системи, стратегічна політика
5.9.5.	DOI	10.32782/2524-0374/2024-8/146
5.9.6.	Посилання на публікацію	http://lsej.org.ua/8_2024/148.pdf
5.9.7.	Публікація є одноосібною	Ні
5.9.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.10. Член № 3 разової ради		
5.10.1.	Роль у раді	Рецензент
5.10.2.	П. І. Б.	Титаренко Марина Володимирівна
5.10.3.	Статус члена ради	Вітчизняний вчений
5.10.4.	Місце роботи (назва закладу, установи), назва фак-ту або іншого підрозділу, посада (за основним місцем роботи)	Запорізький національний університет (Доцент кафедри конституційного та адміністративного права, Основне місце роботи)
5.10.5.	Науковий ступінь	Доктор філософії
5.10.6.	Дата присудження наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії)	24.09.2020
5.10.7.	Шифр і назва спеціальності, з якої здобуто ступінь	081 Право
5.10.8.	ORCID	https://orcid.org/0000-0001-8200-2680

5.11. Публікація № 1 за тематикою дисертації члена № 3 разової ради		
5.11.1 .	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.11.2 .	Бібліографічний опис	Коломось Т.О., Колпаков В.К., Титаренко М.В. Щодо необхідності формування національної системи стратегічних комунікацій в Україні. Право і суспільство. 2024. № 4. С. 639–647.
5.11.3 .	Рік публікації	2024
5.11.4 .	Ключові слова	стратегічні комунікації, державна безпека, національна система стратегічних комунікацій, функції системи стратегічних комунікацій, завдання системи стратегічних комунікацій, підготовка фахівців у сфері стратегічних комунікацій, правове регулювання стратегічних комунікацій безпекова функція, державні інтереси, правове регулювання державної безпеки, безпека інституційної системи
5.11.5 .	DOI	10.32842/2078-3736/2024.4.90
5.11.6 .	Посилання на публікацію	http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2024/4_2024/92.pdf
5.11.7 .	Публікація є одноосібною	Ні
5.11.8 .	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.12. Публікація № 2 за тематикою дисертації члена № 3 разової ради		
5.12.1 .	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.12.2 .	Бібліографічний опис	Коломось Т.О., Колпаков В.К., Титаренко М.В. Формування гібридного миру в контексті утвердження національної системи стратегічних комунікацій в Україні. Держава та регіони. Серія: Право. 2024. № 4(86). С. 186–193.
5.12.3 .	Рік публікації	2024
5.12.4 .	Ключові слова	національна система стратегічних комунікацій, стратегічні комунікації, гібридний мир, гібридна загроза, гібридна війна, безпекова функція, державні інтереси, правове регулювання державної безпеки, безпека інституційної системи, стратегічна політика
5.12.5 .	DOI	10.32782/1813-338X-2024.4.29
5.12.6 .	Посилання на публікацію	http://law.stateandregions.zp.ua/archive/4_2024/31.pdf
5.12.7 .	Публікація є одноосібною	Ні
5.12.8 .	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.13. Публікація № 3 за тематикою дисертації члена № 3 разової ради		
5.13.1 .	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.13.2 .	Бібліографічний опис	Коломось Т.О., Колпаков В.К., Титаренко М.В. Сучасні завдання національної системи стратегічних комунікацій в Україні. Юридичний науковий електронний журнал. 2024. № 8.

		C. 617–621.
5.13.3 .	Рік публікації	2024
5.13.4 .	Ключові слова	національна система стратегічних комунікацій, стратегічні комунікації, завдання системи стратегічних комунікацій, державна безпека, правове регулювання стратегічних комунікацій, підготовка фахівців у сфері стратегічних комунікацій, безпекова функція, державні інтереси, правове регулювання державної безпеки, безпека інституційної системи, стратегічна політика
5.13.5 .	DOI	10.32782/2524-0374/2024-8/146
5.13.6 .	Посилання на публікацію	http://lsej.org.ua/8_2024/148.pdf
5.13.7 .	Публікація є одноосібною	Ні
5.13.8 .	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.14. Член № 4 разової ради		
5.14.1 .	Роль у раді	Опонент
5.14.2 .	П. І. Б.	Ліпкан Володимир Анатолійович
5.14.3 .	Статус члена ради	Вітчизняний вчений
5.14.4 .	Місце роботи (назва закладу, установи), назва фак-ту або іншого підрозділу, посада (за основним місцем роботи)	Академія праці, соціальних відносин і туризму (Професор кафедри кримінального права, процесу та криміналістики, Основне місце роботи)
5.14.5 .	Науковий ступінь	Доктор наук
5.14.6 .	Дата присудження наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії)	
5.14.7 .	Шифр і назва спеціальності, з якої здобуто ступінь	12.00.07 Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право
5.14.8 .	ORCID	https://orcid.org/0000-0002-7411-2086
5.15. Публікація № 1 за тематикою дисертації члена № 4 разової ради		
5.15.1 .	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.15.2 .	Бібліографічний опис	Ліпкан В.А, Мартиненко Д.Б. Безпекова функція держави: сучасний зміст із позицій стратегічних комунікацій. Правові новели. 2024. № 23. С. 310–320.
5.15.3 .	Рік публікації	2024
5.15.4 .	Ключові слова	безпекова функція, державна безпека, державність, кібербезпека, стратегічна правотворчість, інформаційно-психологічні операції,

		стратегічні комунікації, державні інтереси, геостратегія, стійкість інституційної системи
5.15.5 .	DOI	10.32782/п.2024.23.39
5.15.6 .	Посилання на публікацію	http://legalnovels.in.ua/journal/23_2024/41.pdf
5.15.7 .	Публікація є одноосібною	Ні
5.15.8 .	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.16. Публікація № 2 за тематикою дисертації члена № 4 разової ради		
5.16.1 .	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.16.2 .	Бібліографічний опис	Ліпкан В.А., Мартиненко Д.Б. Стратегічні комунікації і державна безпека в контексті реалізації геостратегії Української Держави. Юридичний науковий електронний журнал. 2024. № 8. С. 533–538.
5.16.3 .	Рік публікації	2024
5.16.4 .	Ключові слова	стратегічні комунікації, державна безпека, державність, безпекова функція, стратегічна правотворчість, державні інтереси, правове регулювання державної безпеки, геостратегія Української Держави, стійкість інституційної системи
5.16.5 .	DOI	10.32782/2524-0374/2024-8/127
5.16.6 .	Посилання на публікацію	http://lsej.org.ua/8_2024/129.pdf
5.16.7 .	Публікація є одноосібною	Ні
5.16.8 .	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.17. Публікація № 3 за тематикою дисертації члена № 4 разової ради		
5.17.1 .	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.17.2 .	Бібліографічний опис	Ліпкан В.А., Мартиненко Д.Б. Омбудсман зі стратегічних комунікацій в контексті творення геостратегії повоєнної Української Держави. Право та державне управління. 2024. № 4. С. 288–298.
5.17.3 .	Рік публікації	2024
5.17.4 .	Ключові слова	омбудсман зі стратегічних комунікацій, стратегічні комунікації, державна безпека, стратегічна правотворчість, стратегізація, стратегічна політика, стратегічний курс, стратегіями, безпековий контроль, державність, геостратегія Української Держави
5.17.5 .	DOI	10.32782/pdu.2024.4.38
5.17.6 .	Посилання на публікацію	http://pdu-journal.kpu.zp.ua/archive/4_2024/40.pdf
5.17.7 .	Публікація є одноосібною	Ні
5.17.8 .	Публікація містить державну таємницю	Ні

5.18. Член № 5 разової ради		
5.18.1 .	Роль у раді	Опонент
5.18.2 .	П. І. Б.	Мартиненко Діана Борисівна
5.18.3 .	Статус члена ради	Вітчизняний вчений
5.18.4 .	Місце роботи (назва закладу, установи), назва фак-ту або іншого підрозділу, посада (за основним місцем роботи)	Національна академія внутрішніх справ (Доцент кафедри публічного управління та адміністрування, Основне місце роботи)
5.18.5 .	Науковий ступінь	Кандидат наук
5.18.6 .	Дата присудження наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії)	26.05.2010
5.18.7 .	Шифр і назва спеціальності, з якої здобуто ступінь	12.00.07 Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право
5.18.8 .	ORCID	https://orcid.org/0000-0002-1492-7718
5.19. Публікація № 1 за тематикою дисертації члена № 5 разової ради		
5.19.1 .	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.19.2 .	Бібліографічний опис	Ліпкан В.А., Мартиненко Д.Б. Безпекова функція держави: сучасний зміст із позицій стратегічних комунікацій. Правові новели. 2024. № 23. С. 310–320.
5.19.3 .	Рік публікації	2024
5.19.4 .	Ключові слова	безпекова функція, державна безпека, державність, кібербезпека, стратегічна правотворчість, інформаційно-психологічні операції, стратегічні комунікації, державні інтереси, геостратегія, стійкість інституційної системи
5.19.5 .	DOI	10.32782/ln.2024.23.39
5.19.6 .	Посилання на публікацію	http://legalnovels.in.ua/journal/23_2024/41.pdf
5.19.7 .	Публікація є одноосібною	Ні
5.19.8 .	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.20. Публікація № 2 за тематикою дисертації члена № 5 разової ради		
5.20.1 .	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.20.2 .	Бібліографічний опис	Ліпкан В.А., Мартиненко Д.Б. Стратегічні комунікації і державна безпека в контексті реалізації геостратегії Української Держави. Юридичний науковий електронний журнал. 2024. № 8. С. 533–538.
5.20.3 .	Рік публікації	2024

5.20.4 .	Ключові слова	стратегічні комунікації, державна безпека, державність, безпекова функція, стратегічна правотворчість, державні інтереси, правове регулювання державної безпеки, геостратегія Української Держави, стійкість інституційної системи
5.20.5 .	DOI	10.32782/2524-0374/2024-8/127
5.20.6 .	Посилання на публікацію	http://lsej.org.ua/8_2024/129.pdf
5.20.7 .	Публікація є одноосібною	Ні
5.20.8 .	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.21. Публікація № 3 за тематикою дисертації члена № 5 разової ради		
5.20.1 .	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.20.2 .	Бібліографічний опис	Ліпкан В.А., Мартиненко Д.Б. Омбудсман зі стратегічних комунікацій в контексті творення геостратегії повоєнної Української Держави. Право та державне управління. 2024. № 4. С. 288–298.
5.20.3 .	Рік публікації	2024
5.20.4 .	Ключові слова	омбудсман зі стратегічних комунікацій, стратегічні комунікації, державна безпека, стратегічна правотворчість, стратегізація, стратегічна політика, стратегічний курс, стратегеми, безпековий контроль, державність, геостратегія Української Держави
5.20.5 .	DOI	10.32782/pdu.2024.4.38
5.20.6 .	Посилання на публікацію	http://pdu-journal.kpu.zp.ua/archive/4_2024/40.pdf
5.20.7 .	Публікація є одноосібною	Ні
5.20.8 .	Публікація містить державну таємницю	Ні

Підтверджую, що всі відомості, викладені у цьому повідомленні, є достовірними

Зав. кафедри
конституційного та адміністративного права

В. К. Колпаков

«_____» _____ 20__ р.